

AJUDANT A VIURE

Respondre a la iniciativa de Déu

Celebrant la festa de la Puríssima i proclamant que «Déu envià l'àngel Gabriel» i el missatge corresponent: «l'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu..., perquè per a Déu, no hi ha res impossible» (cfr. Lc 1,26-35-37); estem afirmant que Déu ha pres la iniciativa i ha arribat el temps de mirar cap al futur, contemplant un projecte que Maria de Nazaret ha fet seu amb tot el cor.

Davant la iniciativa de Déu, cal la nostra docilitat, perquè Ell actua en la història, amb la nostra mediació. Però la resposta de Maria: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules» (Lc 1,38) no és una docilitat inoperant. Es posa al servei de la iniciativa de Déu, però carregada de creativitat i d'iniciatives: l'efecte immediat és donar un cop de mà a la seva cuina Elisabet, una imatge de servei ben lluminosa. Va creure allò que se li estava comunicant i va anar-hi «decididament» a ajudar. I després, coneixem la seva maternitat amb tot un conjunt d'ex-

periències, inclòs l'exili, fruit de posar les pròpies capacitats, al servei de l'Esperit.

En la nostra vida cristiana, la docilitat al voler de Déu és un desafiament. Ens crida a fer servir al màxim totes les nostres qualitats i posar tots els dons rebuts, al servei de la seva iniciativa fonamental. Si la disposició incondicional de Maria ha obert el camí: «la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres» (Jn 1,14), també tots els esforços que es fan sota la potència de l'Esperit, porten amb ells l'eficàcia de l'Encarnació. Ara diem la «inulturació» de l'Evangeli.

Es tracta d'una tasca complexa però important i de molta actualitat. I sempre és fruit d'aquestes dues primeres passes: Déu que intervé i els cristians dòcils, que es lliuren al servei total de les iniciatives de l'Esperit, en favor d'una humanitat cada dia més necessitada d'esperança.

Hi ha qui diu, que la raó de l'atractiu singular que el misteri de la Immaculada Concepció de Maria ha exercit en tants temps i llocs, és per una espècie de nostàlgia de la innocència i l'alegria del Paradís perdut. En tot cas, celebrant aquest misteri de salvació, estem afirmant amb tota l'Església, que Ella no viu d'un passat corromput sinó del futur, d'aquella etapa de possibilitats i de benedicció de Déu, a la qual tots estem igualment cridats (Ef 1,3-6.11-12).

I mirant Maria, que es va obrir completament a l'acció de l'Esperit, aprenem la seva gran lliçó d'activitat pastoral, de certesa, que passa a través de la petitesa i de les nostres incapacitats. L'esperança cristiana és confiança en la fidelitat de Déu, que compleix allò que promet, i es recolza en la presència permanent de Crist i del seu Esperit en l'Església. Renovem també nosaltres la voluntat de donar una resposta dòcil a la iniciativa de l'Esperit, fent cada dia més i millor, el camí de la vida totalment orientats cap a aquest futur definitiu.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

La Diòcesi de Lleida es forma en xarxes socials

La Comissió de Mitjans de Comunicació de la Conferència Episcopal Espanyola ha organitzat a Madrid una jornada de formació en xarxes socials aplicades a les diòcesis.

En aquesta sessió formativa hi han participat el nostre bisbe Joan Piris, i tres persones col·laboradores de la Delegació de Comunicació del Bisbat. Poder compartir criteris i experiències ha estat molt valuós i enriquidor.

Són moltes les diòcesis que ja tenen Facebook i Twitter. Altres com ara la nostra, ens hi estem pre-

parant i esperem poder tenir una pàgina oficial a Facebook i a Twitter abans de finalitzar aquest any 2012.

«De bat a bat» al Bisbat de Lleida canvia el seu horari d'emissió i comença la segona temporada

Aquest programa de ràdio, dut a terme per un grup de voluntaris i voluntàries de la Delegació de Comunicació, comença de nou amb algunes novetats com ara nous col·laboradors, millores a l'estudi de gravació i l'emissió del programa a Alpocat Ràdio. Recordem que en ell, trobareu l'editorial, les notícies de la Diòcesi, entrevistes, tertúlies, l'agenda d'activitats diocesanes, pensaments i reflexions, així com la glosa del nostre germà bisbe Joan Piris.

Degut a canvis en la programació de Ràdio Estel-Ràdio Principat el programa setmanal de ràdio de la nostra Diòcesi, passarà a ser emès els **diumenges a les 17.30 h.** Podreu continuar escoltant-lo al **91.5 de la FM** del vostre dial.

Recordem que els programes es poden escoltar després de la seva emissió, en la secció Programa «De bat a bat» al Bisbat de Lleida, que es troba en la part inferior esquerra de la nostra web.

Indiquem quan i on escoltar-lo:

- Cope Lleida**, els divendres a les 13.30 h, a l'OM 1224.
- Ràdio Estel**, els dissabtes a les 8 h, a la FM 91.5.
- Ràdio Almacelles**, els diumenges a les 11 h, a la FM 107.9.
- Alpocat Ràdio**, els diumenges a les 9 h, a la FM 107.9.

El nostre sincer agraïment a aquestes emissores de ràdio.

**Equip «De bat a bat»
al Bisbat de Lleida. MCS**

La nostra diòcesi al programa «Signes dels Temps» de TV3

Tres persones de la nostra diòcesi han estat entrevistades recentment a «Signes dels Temps»: Mn. Joan Ramon Ezquer, com a membre de la Fraternitat Sacerdotal de Sant Joan d'Àvila de Lleida, per parlar de la vida d'aquest sant, l'arquitecte Eloi Aran, professor a l'IREL i autor del llibre «Cap a una arquitectura de l'esperança», i la Gna. María Dolores Cabello, de la Congregació de les Filles de Je-

sús, resident a Alcarràs, que ha donat testimoni de la seva fe.

DIUMENGE II D'ADVENT

▶ Lectura del llibre de Baruc (Ba 5,1-9)

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'aflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu. Alça't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins els boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

▶ Salm responsorial (125)

R. És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho creïem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R.

Els altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,4-6;8,11)

Germans, sempre que prego per vosaltres, la meua oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'Evangeli des del primer dia fins avui. Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist.

Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist. I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapigüeu apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

▶ Evangeli segons sant Lluç (Lc 3,1-6)

L'any quinzè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà, ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida i Lisànies ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.

Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

▶ Lectura del libro de Baruc (Ba 5,1-9)

Jerusalén, despójate de tu vestido de luto y aflicción y vístete las galas perpetuas de la gloria que Dios te da, envuélvete en el manto de la justicia de Dios y ponte en la cabeza la diadema de la gloria del Eterno, porque Dios mostrará tu esplendor a cuantos viven bajo el cielo. Dios te dará un nombre para siempre: «Paz en la justicia» y «Gloria en la piedad». Ponte en pie, Jerusalén, sube a la altura, mira hacia el oriente y contempla a tus hijos, reunidos de oriente a occidente a la voz del Santo, gozosos invocando a Dios. A pie se marcharon, conducidos por el enemigo, pero Dios te los traerá con gloria, como llevados en carroza real.

Dios ha mandado abajarse a todos los montes elevados y a las colinas encumbradas, ha mandado llenarse a los barrancos hasta allanar el suelo, para que Israel camine con seguridad, guiado por la gloria de Dios. Ha mandado al bosque y a los árboles aromáticos hacer sombra a Israel. Porque Dios guiará a Israel con alegría a la luz de su gloria, con su justicia y su misericordia.

▶ Salmo responsorial (125)

R. El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.

Quando el Señor cambió la suerte de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos.» / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Que el Señor cambie nuestra suerte, / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

Predicació de sant Joan Baptista.
Pintura de Brueghel el Vell,
Museu de Belles Arts de Budapest

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Filipenses (Fl 1,4-6;8,11)

Hermanos: Siempre que rezo por todos vosotros, lo hago con gran alegría. Porque habéis sido colaboradores míos en la obra del Evangelio, desde el primer día hasta hoy. Esta es mi convicción: que el que ha inaugurado entre vosotros una empresa buena la llevará adelante hasta el día de Cristo Jesús.

Testigo me es Dios de lo entrañablemente que os echo de menos, en Cristo Jesús. Y esta es mi oración: que vuestro amor siga creciendo más y más en penetración y en sensibilidad para apreciar los valores. Así llegaréis al día de Cristo limpios e irreprochables, cargados de frutos de justicia, por medio de Cristo Jesús, a gloria y alabanza de Dios.

▶ Evangelio según san Lucas (Lc 3,1-6)

En el año quince del reinado del emperador Tiberio, siendo Poncio Pilato gobernador de Judea, y Herodes virrey de Galilea, y su hermano Felipe virrey de Iturea y Traconítide, y Lisania virrey de Abilene, bajo el sumo sacerdocio de Anás y Caifás, vino la palabra de Dios sobre Juan, hijo de Zacarías, en el desierto.

Y recorrió toda la comarca del Jordán, predicando un bautismo de conversión para perdón de los pecados, como está escrito en el libro de los oráculos del profeta Isaías: «Una voz grita en el desierto: Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos; elévense los valles, descendan los montes y colinas; que lo torcido se enderece, lo escabroso se iguale. Y todos verán la salvación de Dios.»

COMENTARI

Tothom veurà la salvació de Déu

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (□ Terrassa) (litúrgia de les hores: 2a setmana): Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26 ■ **dimarts**: Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14 ■ **dimercres**: Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30 ■ **dijous**: Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15 □ **divendres**: Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19 ■ **dissabte**: Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13 ■ **diumenge** vinent, III d'Advent (litúrgia de les hores: 3a setmana): So 3,14-18a / Sl: Is 12,2-6 / Fl 4,4-7 / Lc 3,10-18.

Al antic Israel els profetes van fer ressonar la veu crítica de Déu enmig del poble i de les seves institucions.

La Sagrada Escripura prohibeix l'endevinació (cf. Lv 19,31 i 20,6) del futur, ja que aquest està únicament en mans de Déu i de ningú més. Els profetes d'Israel no van ser endevins, sinó portaveus de la paraula de Déu per als creients. La seva missió va ser la de testimoniar de l'aliança que Déu havia establert en el desert amb Moisès i amb el poble al Sinai.

Els profetes, tot al llarg de la història, van anar judicant la vida i les actituds del poble a la llum de l'aliança. Quan el poble s'apartava de la fidelitat exclusiva al Senyor que els havia tret d'Egipte

i es deixava afalagar per altres déus i per altres pràctiques religioses, o bé quan oblidava les obligacions de la solidaritat i de la justícia entre conciutadans o envers els més febles i desfavorits... els profetes clamaven en nom de Déu i demanaven la conversió imperiosa de la vida i dels costums del poble. D'altra banda, quan el poble, afeixugat per les inquietuds expansionistes dels enemics, perdia l'ànim i el coratge, els profetes recordaven el compromís salvador del Senyor i inspiraven nova confiança en el cor del poble.

El profeta Baruc, a la primera lectura, ens dóna exemple de consol enmig de la prova. Convida la ciutat de Jerusalem a engalanar-se perquè tornaran els fills exiliats i Déu farà que es vegi per

tot arreu la nova resplendor de la ciutat. Igualment, Joan Baptista, el darrer dels profetes i el precursor de Jesucrist, convida a la conversió dels cors com a preparació per a l'arribada del messies esperat pel poble; de la mateixa manera que, antigament, Isaïes havia també convidat a preparar un camí enmig del desert per al retorn dels fills exiliats. I és que tothom veurà la salvació de Déu.

El Baptista ens convida també avui a convertir el nostre cor, tot buidant-lo dels interessos massa personals i dels neguits que ens centren en nosaltres però que ens aparten de Déu i dels germans, per tal d'obrir-nos a la salvació de Déu que ve a nosaltres.

Jordi Latorre, SDB

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Facultats de conèixer, estimar i actuar, i el subjecte responsable i lliure (I)

Aquí rau la relativa novetat de la meua exposició. No hi ha separació sinó interacció mútua entre el conèixer i l'estimar. Reflexionem sobre aquest punt: en el coneixement entre persones, conèixer i estimar són simultanis, fins i tot fóra previ el sentir-se atret per l'altre —ser estimat i estimar— i després vindria el conèixer. Aquí s'afirma la mútua implicació del conèixer i l'estimar.

Sant Basili el Gran (s. iv) va ensenyar, a Orient i a Occident, aquesta veritat bàsica: la criatura humana es distingeix per la seva capacitat intel·lectual, a la qual s'ajunta intrínsecament la facultat d'estimar.

La facultat d'estimar és inherent necessàriament a la intel·ligència. Més encara: aquesta doble facultat de conèixer i estimar és coronada per la facultat de decidir lliurement, seguida de la facultat d'actuar, com a conseqüència de la intel·ligència que estima. La dimensió d'acció no l'obliden mai els filòsofs contemporanis: el francès Blondel i el català Bofill.

El text de referència de sant Basili és: «En el mateix instant que aquest ser viu va existir —em refereixo a l'home—, en aquesta semblança ens fou com implantada una certa

força racional que posseeix intrínsecament la facultat i la necessitat d'estimar». Genial la visió de Basili per a qui la força racional de l'home postula necessàriament la facultat d'estimar. I ambdues estan implantades com a força racional en el subjecte responsable i lliure que coneix i estima. Aquesta manera de pensar de Basili (en especial en l'obra *Sobre l'Esperit Sant*) potser ha condicionat la meua comprensió d'Agustí d'Hipona i de Tomàs d'Aquino, en el sentit que conèixer i estimar no són dues accions separades i successives de les facultats de conèixer i estimar sinó un acord únic del subjecte responsable i lliure que actua a través d'una certa unitat simultània del coneixement i de l'amor. El Subjecte és una intel·ligència que estima; un amor intel·ligent. I tot el que diré serà una explicitació d'aquesta idea germinal: quan descobrim *què li passa a l'altre* actuem amb un amor intel·ligent. Això ja ajuda l'altre. Necessito conèixer jo: amb la intel·ligència i amb el cor. Necessito les tres facultats ben travades i unides: conèixer, estimar i actuar. «Feliços vosaltres si, el que sabeu, ho poseu en pràctica», diu Jesús a Joan 13,17.

Dr. Josep M. Rovira Belloso

(*Deu fa créixer les persones*, Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

EVANGELIZAR

Una misión de todos los cristianos

El documento post-sinodal *Verbum Domini* —en el que Benedicto XVI propone a toda la Iglesia los frutos del Sínodo de 2008 sobre la Palabra de Dios— recuerda

que «la misión de anunciar la Palabra de Dios es un cometido de todos los discípulos de Jesucristo, como consecuencia de su bautismo» (VD, 94). Y añade que «cada uno en su propio estado de vida está llamado a dar una contribución incisiva al anuncio cristiano». Respecto de los seglares subraya que «están llamados a ejercer su tarea profética, que se deriva directamente del bautismo, y a testimoniar el Evangelio en la vida cotidiana, dondequiera que se encuentren» (VD, 94).

Es más, el documento avanza con una precisión muy interesante sobre la relación entre la comunicación de la Palabra de Dios y el testimonio cristiano (VD, 97) y con un recuerdo muy oportuno de la circularidad entre testimonio y palabra según Pablo VI en la *Evangelii nuntiandi* (n. 22), que desemboca en la necesidad del anuncio explícito de Jesucristo para que haya una verdadera evangelización (VD, 98).

A mi modesto parecer, sería pastoralmente conveniente —en una pedagogía de la concreción— dar un paso hacia una clara explicitación del carácter *germinalmente sacramental* del primer anuncio como tal, llegando a la afirmación de que hay una presencia germinal de Cristo en el anuncio que un laico hace de él a sus amigos y conocidos, en el anuncio que una madre o un padre de familia hacen del Señor a sus hijos o en el anuncio que hace de Jesús un matrimonio cristiano a unas jóvenes parejas que se preparan para celebrar el sacramento del matrimonio.

Xavier Morlans

(Cf. «El primer anunci i la pedagogia de la iniciació», en *Documents d'Església*, Monestir de Montserrat, n. 989)

La ternera y su ama

Leon Tolstoi cuenta que un joven llegó a un campo de trigo a punto de segar. Vio que una ternera se había metido en el trébol y unos campesinos la perseguían para que saliera, y cuando estaba a punto de abandonar el campo, asustada, se volvía a meter dentro y empezaba una nueva persecución.

Junto a la vereda una mujer lloraba y decía:

—«¡Van a agotar a mi ternera!»

Entonces el joven gritó a los campesinos: «¡Salid todos del campo! ¡Que la mujer llame a su ternera!»

Así lo hicieron. La mujer llamó a su ternera. El animal irguió las orejas, permaneció un rato a la escucha y salió corriendo hacia su ama. (¡La reconoció por su voz! Era la voz que la cuidaba, le ofrecía los mejores pastos e incluso le hablaba y la acariciaba). Todos se alegraron mucho.

San Juan de Ávila, doctor de la Iglesia (Sermón 15), enseña:

—«Mis ovejas oyen mi voz (Jn 10,27). ¿Sabéis si os ha llamado alguna vez el Señor, y si le habéis oído? Pues tened señal que, si le oísteis, sois su oveja. Gran señal es, muy cierto, que la oveja y cualquier ganado oye la voz de su pastor y viene luego a su llamada.»

—«Jesús se estremeció y dijo: “Venid a mí, todos los que andáis fatigados y agobiados, que yo os aliviaré.”»

J. M. Alimbau

SANTORAL

9. ✠ Diumenge II d'Advent. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. Dilluns. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. iii). Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. Dimarts. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguier; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Mervelles de Jesús, vg.

12. Dimecres. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca

de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustiniana); beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. Dijous. Santa Llúcia (s. iii-iv), verge i màrtir a Siracusa (Sicília); santa Otília, verge benedictina (s. viii); sant Aubert, bisbe.

14. Divendres. Sant Joan de la Creu (†1591), prevere carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, màrtirs a Baeza; sant Diòscor, noi màrtir; sant Nicasi, bisbe i màrtir.

15. Dissabte. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prevere a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava màrtir; santa Silvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

LITÚRGIA

L'essencial

L'essencial de la litúrgia és que sigui cristiana (B. Botte)

L'essencial de la litúrgia és que sigui cristiana; és a dir, que sigui expressió de la fe de l'Església. Que sigui cristiana vol dir que porti la

marca del que és cristià i no en porti cap altra. Vol dir que sigui una litúrgia que conservi el seu origen en Crist. Que continuï essent de Crist. Una litúrgia que es visqui en comunió amb Crist. Que ens ompli de la seva gràcia, que és tant com dir que ens ompli dels dons de la redempció. Que es visqui en el si del misteri de la Creu, d'on brollaren els sagraments que ens donen vida. Que es visqui en el si del misteri de la resurrecció, submergits en la nova vida dels qui, renascuts sacramentalment, d'alguna manera ja participen de la vida gloriosa de Crist, assegut al cel a la dreta del Pare. Que la litúrgia sigui cristiana vol dir que ens ve de Crist, és de Crist i ens porta fins a Crist.

La litúrgia, expressió de la fe de l'Església

Perquè no hi hagi confusió en aquest terme de *cristiana* se'n especifica el seu sentit. Per això afegeix: «És a dir, que sigui l'expressió de la fe de l'Església, que és de tots els temps». Aquí tenim l'altre aspecte. En la litúrgia hi ha de ressonar la fe de l'Església: vol dir la fe en la seva integritat. No la fe d'un grup o d'alguna de les confessions cristianes que no viuen en la seva integritat la fe o la vida dels sagraments, que no deixen de ser, en cada cas, *confessió* de la fe. Per això es diu explícitament «la fe de l'Església», la que guarda el tresor de la fe en la seva pura i en la seva integritat. L'Església manté pura la fe, tal com la va confessar des del primer dia de la seva història, i la manté íntegra, en la seva totalitat.

És sobre aquesta fe que s'eleva la litúrgia com un cant de lloança o, dit d'una altra manera, com a acte de culte adreçat a Déu en esperit i en veritat. I encara podríem afegir aquí: aquesta és la litúrgia sobre la qual alena l'Esperit Sant de Déu, fent-la espiritual, fins i tot el que la litúrgia té d'humà i material, perquè en aquest món la litúrgia no pot menystenir aquestes situacions. Fins i tot això, l'Esperit ho omple amb el seu alè i ho fa ser espiritual.

Josep Urdeix

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

PELS CAMINS DE LA SALUT I LA MALALTIA

La força sanant de la fe: la pregària (II)

Seguim amb la pregària com a element sanant de la fe, doncs els moments de dolors són moments claus de pregària, per poder aprofundir amb el diàleg amb Ell, amb la confiança i el dolç abandonó en els seus braços.

En aquests moments, no tots els tipus de pregària, ajuden a tothom: per exemple, els silencis o les llargues meditacions no acostumen a ajudar, doncs són moments de molts neguits i cal estar molt preparats per al silenci.

Poden ajudar, repetir algunes oracions preparades per a la malaltia, les pregàries preferides (rosari, litúrgia de les hores...) o és un bon moment per a descobrir la immensa riquesa dels Salmos.

Poden ajudar, repetir algunes oracions preparades per a la malaltia, les pregàries preferides (rosari, litúrgia de les hores...) o és un bon moment per a descobrir la immensa riquesa dels Salmos. Salmos de confiança «El Senyor és el meu pastor, no em manca res» (Salm 23), «A tu, Senyor elevo la meua ànima. En tu confio...» (Salm 25), «El Senyor m'il·lumina i em salva, qui em pot fer por» (Salm 27). Però també, salms que són un clam d'ajut, «Escolta Senyor i respon-me que sóc pobre i desvalgut...» (Salm 86) o «Escolta Senyor la meua pregària, que el meu clam arribi fins a Tu. No m'amaguis la mirada, en hores de perill...» (Salm 102). També salms d'intimitat, «Senyor, has penetrat els meus secrets i em coneixes, tu saps quan m'assec i m'aixeco...» (Salm 139), i d'esperança «Lloa el Senyor ànima meua, lloaré el Senyor tota la vida... feliç el qui troba ajuda en el Déu de Jacob...» (Salm 146). I així podríem seguir fins trobar un salm per a cada moment, de salut o malaltia.

Montse Esquerda

II Encontre internacional de dones cristianes

El passat divendres i dissabte, 12 i 13 d'octubre, s'ha celebrat a la nostra ciutat un congrés de dones cristianes, organitzat per l'Església Evangèlica de la Bíblia Oberta. El pastor d'aquesta Església i les seves col·laboradores han preparat aquest encontre.

Han estat dos dies d'escolta de diversos fragments de la Bíblia, explicats per pastores vingudes de l'Argentina i d'altres punts d'Espanya i, sobretot, de cants de lloança al Senyor.

La Delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós, amb el desig de treballar per la unitat dels cristians, hi ha col·laborat.

La Xarxa d'Entitats d'Acció Socio-caritativa de la Diòcesi de Lleida millora la seva organització interna

Les quinze entitats que formen aquesta Xarxa, enquadrades en una de les quatre àrees de la Diòcesi, des de fa uns mesos, estan treballant per a millorar la seva organització

interna i així poder respondre de forma més adaptada a les necessitats de les moltes persones en situació de necessitat. En aquest sentit, han creat diverses comissions internes com ara la de **Comunicació**, que té com a objectiu posar en marxa un nou pla de comunicació de la Xarxa; la comissió de **Relació amb el món empresarial**, amb l'objectiu d'afavorir el contacte i la col·laboració mútua; i finalment la comissió d'**Aliments**.

Les set entitats de la Xarxa que van participar en la comissió d'aliments, han compartit les problemàtiques amb que es troben en la tasca diària d'ajuda a les persones lleidatanes en necessitat. Han posat sobre la taula, les postures que estan donant, així com la recerca d'estratègies comunes per ajudar-se mútuament. En aquest sentit, han fet esment de la **Guia amb els set criteris de bones pràctiques per a la distribució d'aliments**. (Veieu document adjunt, amb el vídeo <https://vimeo.com/40512330>, elaborat conjuntament el curs passat). És una eina vàlida.

A la reunió, s'ha posat de manifest que les persones que acudeixen en demanda d'aliments i altres ajuts socials, són cada cop més nombroses i que cal la col·laboració de tota la societat per fer front a la realitat de crisi que estem vivint.

Campanya de les persones sense llar

Vint anys ja fa, que Arrels-Sant Ignasi i Càritas Diocesana de Lleida organitzen, any rere any, aquesta campanya, els objectius de la qual són tenir present i donar veu a les persones sense llar. Per això, la setmana del 19 al 25 de novembre es va dur a terme la celebració de diferents actes, entre els quals cal destacar

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners: de 10 a 14 h i de 16 a 20 h /
Dissabtes de 10 a 13 h

- **Diumenge 9 de desembre: 2n diumenge d'Advent**
—A les 10 h, Missa a TV2 amb «El petit cor» de la catedral de Lleida.
—A les 18 h, pregària vocacional a la Catedral i Hora Santa.
- **Dilluns 10 de desembre:**
—Reunió d'Arxiprestats: Perifèria/Gardeny/Urgell-Garrigues/Segrià-Noguera.
—Del 10 al 16 de desembre, Visita Pastoral a la parròquia de Santa Teresina.
—A les 12 h, Missa presidida per Mons. Xavier Novell al Santuari de Loreto de Llardecans.
- **Dimarts 11 de desembre:**
—A les 19.45 h, primer curs Alpha a la Diòcesi de Lleida a la Casa de l'Església.
—A les 20 h, Eucaristia mensual de l'Hospitalitat de Lourdes a la parròquia de Sant Agustí de la Bordeta.
- **Dijous 13 de desembre:**
—Reunions d'Arxiprestats: Seu Vella i Baix Segre.
—A les 19.30 h, conferència a l'IREL: «Retrat de la societat contemporània.»
- **Dissabte 15 de desembre:**
—A les 18 h, curs de Bíblia a la parròquia de Santa Maria Magdalena.

una *Flashmob* al carrer Major. Després, el diumenge 25, **dia de la Campanya pels sense llar a tota Espanya**, es va celebrar una Eucaristia a la parròquia de Sant Ignasi, a la 13 h, en memòria de totes les persones acompanyades per Arrels, que han mort durant aquest any.

Exposició a l'Arxiu Capitular de la Catedral de Lleida (c/ Almodí Vell, s/n) «Arquitectura de la Catedral de Lleida»

- 15 de desembre de 2012, d'11 h a 14 h.
- Visita guiada a les 12 h i a les 13 h.
- L'exposició romandrà del 17 al 21 de desembre.

AYUDANDO A VIVIR

Responder a la iniciativa de Dios

Celebrando la fiesta de la Purísima y proclamando que «Dios envió al ángel Gabriel» y el mensaje correspondiente: «el Espíritu Santo vendrá sobre ti y el poder del Altísimo te cubrirá con su sombra; por eso el que ha de nacer será santo y será llamado Hijo de Dios...», porque para Dios no hay nada imposible» (cfr. Lc 1,26.35-37); estamos afirmando que Dios ha tomado la iniciativa y ha llegado el tiempo de mirar hacia el futuro, contemplando un proyecto que María de Nazaret ha hecho suyo con todo el corazón.

Ante la iniciativa de Dios se requiere nuestra docilidad porque Él actúa en la historia con nuestra mediación. Pero la respuesta de María: «Soy la esclava del Señor, hágase en mí según tu palabra» (Lc 1,38) no es una docilidad inoperante. Se pone al servicio de la iniciativa de Dios pero cargada de creatividad y de iniciativas: el efecto inmediato es echar una mano a su prima Isabel, una imagen de servicio bien luminosa. Creyó lo que se le estaba comunicando y fue allí «decididamente» a ayudar. Y luego, conocemos su maternidad con todo un conjunto de experiencias,

incluido el exilio, fruto de poner las propias capacidades al servicio del Espíritu.

En nuestra vida cristiana la docilidad al querer de Dios es un desafío. Nos llama a utilizar al máximo todas nuestras cualidades y poner todos los dones recibidos al servicio de su iniciativa fundamental. Si la disposición incondicional de María ha abierto el camino: «la Palabra se hizo carne y habitó entre nosotros» (Jn 1,14), también todos los esfuerzos que se hacen bajo la potencia del Espíritu llevan consigo la eficacia de la Encarnación. Ahora decimos la «inculturación» del Evangelio.

Se trata de una tarea compleja pero importante y de mucha actualidad. Y siempre es fruto de estos dos primeros pasos: Dios que interviene y los cristianos dóciles que se entregan al servicio total de las iniciativas del Espíritu, en favor de una humanidad cada día más necesitada de esperanza.

Hay quien dice que la razón del atractivo singular que el misterio de la Inmaculada Concepción de María ha ejercido en tantos tiempos y lugares es por una

especie de nostalgia de la inocencia y la alegría del Paraíso perdido. En todo caso, celebrando este misterio de salvación, estamos afirmando con toda la Iglesia que Ella —María— no vive de un pasado corrompido sino del futuro, de aquella etapa de posibilidades y de bendición de Dios a la que todos estamos igualmente llamados (Ef 1,3-6.11-12).

Y mirando a María, que se abrió completamente a la acción del Espíritu, aprendemos su gran lección de actividad pastoral, de certeza, que pasa a través de la pequeñez y nuestras incapacidades. La esperanza cristiana es confianza en la fidelidad de Dios que cumple lo que promete y se apoya en la presencia permanente de Cristo y de su Espíritu en la Iglesia. Renovemos también nosotros la voluntad de dar una respuesta dócil a la iniciativa del Espíritu, haciendo cada día más y mejor el camino de la vida totalmente orientados hacia este futuro definitivo.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com / Per publicar dades a l'agenda, les podeu enviar a: agenda.bisbatlleida@gmail.com

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737